

Asociacija įkurta 2012 m. Kauno mieste. Kas paskatino įkurti Asociaciją? Kaip ir nemažame skaičiuje Lietuvos šeimų, giminėje, kaimynystėje, dažnai pasitaiko žmogus, turintis ar tai fizinę, ar tai senatvės negalią. Mano konkrečiai šeimoje a.a. Tėvelis gyvenimo saulėlydžiui baigiantis sirgo, stipria forma Alzheimerio liga. Arba dar skaudžiau kai žmogus buvo sveikas, stiprus kaip ažuolas, bet... (autoįvykis, nelaimingas atsitikimas ar tai baisi liga, ... ir iš sveiko kaip ažuolas tampa neįgalus. Kur kreiptis? Kas padės, paguos, pakonsultuos kaip toliau gyventi, kur gauti bent truputi reikalingos informacijos, kas priklauso tapus neįgaliam, kur skambinti ir t.t. ir pan. Tai ir nežinia, ir stresas, ir paprasčiausiai finansinės išlaidos – tiek skambinant, tiek ir važinėjant artimiesiems, beieškant būtiniausios informacijos, pagalbinių būtiniausių priemonių neįgaliajam žmogui. Tada susiduria žmogus su skaudžia realybe. O tokių žmonių (šeimų) Lietuvoje yra tūkstančiai. Aplink visi skuba, bėga, lekia. Sveiki lyg problemų aplink nebūtų. Tas spartus XXI amžius. Ir tada nevalingai norisi pritaikyti vieną rytų išminčių posakį: „-Ar tau labai rūpi kaimyno skaudantis dantis? Tad jei nerūpi, -tai kodėl kaimynui turi rūpėti tavo danties skausmas“.

Šita skaudžią tiesą pabandyti (bent jau pradėti bandyti) pakeisti į gerąją pusę. Mūsų jauna valstybė Lietuva labai skaudžiai nukraujavusi per okupacinį periodą, net labai norėdama neturi tam tiek resursų visiems negalią turintiems žmonėms (šeimoms), seneliams, kurie kai buvo jauni ir stiprūs, dirbo Lietuvos labui, kovojo už ją, pilnavertiškai padėti.

Reikia pradėti kiekvienam nuo savęs. Ar daug žmogui reikia pastangų ir kančių praeinant pro neįgalaus (senyvo) kaimyno būstą paklausti: „-Aš einu į parduotuvę, jums sunku vaikščioti, gal ko trūksta? Pakeliui ir jums ko atneščiau“. Dažniausiai paeinam pro šalį ir tiek. Tai tik vienas iš galimų tūkstančio atvejų, kada mes XXI a. gyvenimo tempe, nelabai pastebim aplinkinių. Nepastebim, kol pačių tai nepaliečia.

Sveikintinos yra visos akcijos, kurių metu yra aukojamos lėšos įvairiems projektams. Kalėdų proga, Velykų ir t.t. mažas lašelis- problemom spręsti. Šventės- diena, dvi baigiasi, prasideda eilinės dienos su rūpesčiais ir buitines problemomis neįgaliajam žmogui. Mostelėjus burtų lazdele, jei tokia būtų tos problemos išsispręstų. Tačiau ta burtų lazdelė turime būti mes patys- Lietuvos žmonės. Asociacijos tikslas ir būtų sukurti tą lazdelę. Suvienyti žmones, įstaigas, kurios rūpinasi neįgaliaisiais, žmones, kurie turi įvairių idėjų kaip palengvinti negalią. Taip pat mokslininkus- išradėjus galinčius prisidėti prie bendro tikslo, bei šiaip geros valios žmonių susiburti drauge. Veikdami išvien susibūrę į didelį stiprų kumštį, mes tikrai galime pasiekti užsibrėžtų tikslų. Svarbiausia yra mūsų asociacijai informacija, pirminė informacija iš žmonių, turinčių negalią. Sužinoti, ko jam labiausiai reikia,, kas jam labiausiai rūpi, kokios paslaugos norėtusi kad būtų pritaikytos prie jį supančios aplinkos, kurių pageidautų nemokamai, už kurias galėtų susimokėti pagal esamą finansinę padėti, be kurių paslaugų neįmanoma aplamai išgyventi ir t.t. ir pan. Rašykite, diskutuokite, siūlykite idėjas, iš to tik laimės Lietuvos žmonės.

Tad iškeltiems tikslams pasiekti, mes stengsimės vykdyti įvairią ūkinę- komercinę veiklą, iš kurios uždirbtos lėšos bus naudojamos neįgalumo problemoms spręsti. Nesiekiamo būti labdaros prašytojais ir perskirstytojais. Tai būtų lengviausias kelias. Mūsų tikslas kitas. Uždirbti ir lėšas tinkamai panaudoti. Bendrausime su daugeliu įmonių, organizacijų, gamintojų ir t.t. glaudžiai bendradarbiausime su politinėmis jėgomis. Jos mūsų ausys, tad nebojame įsiklausys ir visais įmanomais būdais savo kompetencijoje stengsis lengvinti neįgalumo našta Lietuvos žmonėms. Semsimės patirties iš užsienyje veikiančių analoginių struktūrų, jei bus galimybė prašysime ir pagalbos ranką ištiesti.

Su pagarba, ANR vadovas Skirmantas Almanaitis